

1597

UCHWAŁA Nr 911 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 1955 r.

w sprawie zasad wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonalień technicznych i usprawnień.

Na podstawie art. 18 ust. 1 dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1950 r. Nr 47, poz. 428, z 1952 r. Nr 3, poz. 17 i z 1955 r. Nr 40, poz. 248) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

R o z d z i a ł 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Powołane w uchwale:

- 1) artykuły dekretu — oznaczają artykuły dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1950 r. Nr 47, poz. 428, z 1952 r. Nr 3, poz. 17 i z 1955 r. Nr 40, poz. 248),
- 2) przepisy o organizacji wynalazczości pracowniczej — oznaczają zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydane na podstawie art. 7 ust. 2 i art. 16 ust. 1 dekretu.

2. Ilekroć w uchwale jest mowa:

- 1) o ministrach i ministerstwach, rozumie się przez to również kierowników urzędów centralnych, przewodniczących określonych w ustawach komisji i komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej oraz wymienione urzędy centralne, komisje i komitety,
- 2) o centralnych zarządach, rozumie się przez to centralne zarządy branżowe (zarządy) lub inne jednostki równorzędne,
- 3) o projekcie racjonalizatorskim lub o projekcie, rozumie się przez to projekt pracowniczego wynalazku, wzoru użytkowego, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia.

§ 2. 1. Przepisy uchwały mają zastosowanie do pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonalień technicznych i usprawnień w rozumieniu dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1950 r. Nr 47, poz. 428, z 1952 r. Nr 3, poz. 17 i z 1955 r. Nr 40, poz. 248).

2. Przepisów uchwały nie stosuje się do:

- 1) usprawnień administracyjnych,
- 2) usprawnień dotyczących udoskonalenia organizacji i kierownictwa uspołecznionego zakładu pracy, np. uproszczenia lub udoskonalenia obiegu dokumentów, rachunkowości, sprawozdawczości, planowania, obrotu pieniężnego itp.,
- 3) nowych metod hodowli w rolnictwie i leśnictwie,
- 4) nowych sposobów leczenia chorób w dziedzinie medycyny i weterynarii,
- 5) udoskonalień technicznych i usprawnień w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej lub dokumentacji technicznej wykonanej przez biura projektów i biura konstrukcyjne, jeżeli udoskonalenia te i usprawnienia, zgło-

szone przez pracowników wymienionych biur, opracowane zostały zgodnie z zadaniami wynikającymi z planu postępu technicznego lub zgodnie z obowiązującymi w zakresie projektowania przepisami, wytycznymi, normami i normatywami albo są osiągnięciem wiedzy technicznej wymaganej na danym stanowisku pracy.

3. Przepisy uchwały mają zastosowanie do projektów racjonalizatorskich, dokonanych przez pracowników uspołecznionych zakładów pracy przy realizowaniu zatwierdzonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej lub dokumentacji technicznej, jeżeli projekty te wprowadzają zmiany w wymienionej dokumentacji w zakresie konstrukcji, techniki wykonywania robót lub wyposażenia materiałowego i przynoszą korzyści gospodarce narodowej oraz nie są objęte zakresem obowiązków służbowych zgłaszającego. Przyjęcie do wykorzystania wymienionych projektów następuje po wprowadzeniu w trybie obowiązujących przepisów zmian w zatwierdzonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej lub dokumentacji technicznej.

§ 3. 1. Za dokonanie pracowniczego wynalazku, wzoru użytkowego, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia twórca służy prawo do wynagrodzenia zgodnie z przepisami niniejszej uchwały.

2. Wynagrodzenie wypłaca się za projekty przyjęte do wykorzystania w trybie przewidzianym w przepisach o organizacji wynalazczości pracowniczej.

§ 4. Wysokość wynagrodzenia określa się w zależności od technicznego znaczenia projektu, oszczędności lub innej korzyści osiągniętej przez gospodarkę narodową w następstwie zastosowania projektu i od stopnia wykończenia projektu przez twórcę.

§ 5. Wynagrodzenie za projekt opracowany wspólnie przez kilka osób dzieli się między te osoby zgodnie z zawartym między nimi porozumieniem. W razie braku porozumienia wynagrodzenie wypłaca się w częściach równych.

§ 6. 1. W razie gdy projekt nie został przyjęty do wykorzystania, a przyjmuje się go do wykorzystania dopiero w związku z nowym projektem opracowanym przez inną osobę, wynagrodzenie dzieli się między twórców zgodnie z zawartym między nimi porozumieniem. W razie braku porozumienia wynagrodzenie wypłaca się w częściach równych.

2. W razie przyjęcia do wykorzystania projektu odpowiadającego co do istoty projektowi zgłoszonemu wcześniej przez inną osobę, lecz odrzuconemu, twórca pierwszego projektu przysługujące prawo do wynagrodzenia wspólnie z twórcą projektu później zgłoszonego, jak gdyby osoby te dokonały wspólnie projektu, jeżeli od dnia wydania decyzji o odrzuceniu wcześniej zgłoszonego projektu do dnia wydania decyzji o przyjęciu później zgłoszonego projektu nie upłynęło więcej niż trzy lata.

§ 7. Prawo do wynagrodzenia gaśnie, jeżeli twórca, wiedząc o przyznaniu mu wynagrodzenia, nie podejmie go w ciągu trzech lat od dnia otrzymania zawiadomienia.

R o z d z i a ł 2.

Obliczanie wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, wzory użytkowe, udoskonalenia techniczne i usprawnienia.

§ 8. 1. Wysokość wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, wzory użytkowe, udoskonalenia techniczne i usprawnienia oblicza się od sumy oszczędności uzyskanej w wyniku zastosowania projektu według tabeli, stanowiącej załącznik do uchwały.

2. Jeżeli wynagrodzenie obliczone według ust. 1 byłoby niewspółmiernie wysokie w stosunku do wkładu pracy twórcy albo jeżeli projekt powstał w wyniku poprawienia błędu w dokumentacji projektowo-kosztorysowej lub dokumentacji technicznej, właściwy minister może w uzasadnionych przypadkach odstąpić od zasady wyrażonej w ust. 1 i obniżyć wynagrodzenie określając je według zasad § 12.

3. Wynagrodzenie za wzory użytkowe, udoskonalenia techniczne i usprawnienia oblicza się i wypłaca za jeden (pierwszy) rok wykorzystania projektu.

4. Wynagrodzenie za wynalazki oblicza się za pierwszych pięć lat ich wykorzystania, licząc od daty zastosowania wynalazku w pierwszym zakładzie pracy, i wypłaca się za każdy rok oddzielnie.

§ 9. Jeżeli projekt, mający cechy wynalazku, wzoru użytkowego lub udoskonalenia technicznego, przyjęto do wykorzystania przed wydaniem twórcy świadectwa autorskiego o dokonaniu wynalazku lub wzoru użytkowego albo świadectwa o dokonaniu udoskonalenia technicznego, wynagrodzenie za dokonanie projektu wypłaca się w wysokości przewidzianej za dokonanie usprawnienia, z tym że różnicę wynagrodzenia, przypadającego za dokonanie wynalazku, wzoru użytkowego lub udoskonalenia technicznego, wypłaca się po wydaniu twórcy świadectwa autorskiego lub świadectwa o dokonaniu udoskonalenia technicznego.

§ 10. Za wynalazki, wzory użytkowe i udoskonalenia techniczne umożliwiające uruchomienie nowych gałęzi produkcji lub tworzące nowe rodzaje cennych materiałów, zastępujących deficytowe materiały i wyroby, wysokość wynagrodzenia ustalonego na podstawie § 8 lub § 12 może być podniesiona przez właściwego ministra na wniosek centralnego zarządu do 300%. Przy obliczaniu podwyższonego wynagrodzenia nie mają zastosowania przepisy § 18.

§ 11. Za projekty posiadające ważne znaczenie dla gospodarki narodowej, które nie mogą być realizowane w skali masowej i które wykorzystuje się w niewielkich rozmiarach lub formie produkcji jednorazowej, wysokość wynagrodzenia ustalonego na podstawie § 8 lub § 12 może być podniesiona przez właściwego ministra na wniosek centralnego zarządu do 300%, nie więcej jednak niż do 300.000 zł.

§ 12. Za projekty, których zastosowanie przynosi korzyści nie dające się obliczyć, jak np. zwiększenie bezpieczeństwa i higieny pracy, polepszenie jakości produkcji itp., wynagrodzenie określa się szacunkowo, odpowiednio do wartości projektu.

§ 13. Za projekty, których zastosowanie przynosi jednocześnie oszczędności oraz korzyści nie dające się obliczyć, wynagrodzenie określa się szacunkowo zgodnie z § 12, biorąc pod uwagę wynagrodzenie, jakie by przypadalo na podstawie § 8.

§ 14. Za projekty, stanowiące rozwiązanie ważnego zagadnienia technicznego, które nie mogą być wykorzystane przed powstaniem w gospodarce narodowej odpowiednich warunków do ich realizacji, wysokość wynagrodzenia i terminy wypłat ustala właściwy centralny zarząd, a zatwierdza właściwy minister.

§ 15. 1. W zależności od stopnia technicznego opracowania projektu przewidziane w § 8 lub ustalone na podstawie § 12 wynagrodzenie powiększa się:

- 1) w razie złożenia równocześnie z projektem opisu technicznego i niezbędnych rysunków ogólnych — do 10% zasadniczego wynagrodzenia,
- 2) w razie złożenia równocześnie z projektem kompletnego opracowania wykonawczego, jak rysunków wykonawczych, montażowych, opisu procesu technologicznego, receptury lub innych szczegółowych materiałów, potrzebnych do zrealizowania projektu — do 20% zasadniczego wynagrodzenia,
- 3) w razie złożenia modelu równocześnie z projektem, jeżeli złożenie modelu jest potrzebne do wyjaśnienia istoty projektu — do 30% zasadniczego wynagrodzenia.

2. Jeżeli podwyżki przewidziane w ust. 1 nie pokrywają rzeczywistych kosztów poniesionych przez twórcę w związku z technicznym opracowaniem projektu, wynagrodzenie powiększa się do wysokości odpowiadającej rzeczywistym kosztom, z tym że wynagrodzenie nie może być większe od kosztów sporządzenia odpowiedniej dokumentacji przez biuro konstrukcyjne.

3. Podwyżek przewidzianych w ust. 1 nie stosuje się:

- 1) jeżeli wymienione prace zostały już w jakikolwiek inny sposób opłacone,
- 2) w przypadkach przewidzianych w art. 3 ust. 1 pkt 1 dekrety.

4. Sum wydatkowanych na pomoc techniczną przy opracowywaniu projektów racjonalizatorskich nie odlicza się od kwoty należnego twórcy wynagrodzenia.

§ 16. 1. Jeżeli wzór użytkowy, udoskonalenie techniczne lub usprawnienie zostanie zastosowane więcej niż w jednym zakładzie pracy, twórcy wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie przewidziane w tabeli, o której mowa w § 8, pod warunkiem że wzór użytkowy, udoskonalenie techniczne lub usprawnienie zostanie zastosowane w następnych zakładach pracy nie później niż w ciągu 24 miesięcy od daty zastosowania w pierwszym zakładzie pracy. Obliczenia wynagrodzenia dokonuje każdy z zakładów pracy.

2. W odniesieniu do projektów, których zastosowanie przynosi korzyści nie dające się obliczyć (§ 12), wynagrodzenie w przypadku przewidzianym w ust. 1 określa centralny zarząd nadzorujący zakłady pracy, w których wzór użytkowy, udoskonalenie techniczne lub usprawnienie zostało zastosowane, zobowiązując poszczególne zakłady do wypłacania wynagrodzenia w wysokości ustalonej przez ten centralny zarząd.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 zakłady pracy przekazują obliczone przez siebie bądź ustalone przez centralny zarząd wynagrodzenie do zakładu pracy, w którym projekt po raz pierwszy został przyjęty do wykorzystania, w celu wypłacenia go twórcy. Przepisy §§ 32 i 33 stosuje się odpowiednio.

4. Zakład pracy, w którym projekt został przyjęty do wykorzystania, prowadzi ewidencję dokonanych na rzecz twórcy wypłat, o których mowa w ust. 3. W razie osiągnięcia górnej granicy wynagrodzenia, przewidzianej w § 18, zakład pracy prowadzący ewidencję wypłaconych dodatkowych wynagrodzeń wstrzymuje dalsze wypłaty, zawiadamiając o powyższym zainteresowane zakłady pracy, a otrzymane kwoty, przekraczające górną granicę wynagrodzenia, zakład pracy zwraca zakładom, które je nadesłały.

§ 17. Przepisy § 16 mają odpowiednie zastosowanie do wynalazków pod warunkiem, że wynalazek zostanie zastosowany w następnych zakładach pracy nie później niż w termi-

nie 5 lat od daty zastosowania go w pierwszym zakładzie pracy. W razie zastosowania wynalazku w następnych zakładach pracy w ostatnim roku wymienionego wyżej pięcioletniego okresu wynagrodzenie wypłaca się tylko za 12 miesięcy wykorzystania wynalazku.

§ 18. Łączna kwota wynagrodzenia, wypłaconego z zastosowania projektu w jednym lub więcej zakładach pracy za jeden lub więcej lat wykorzystywania projektu, nie może przekraczać za projekt kwot podanych w tabeli (§ 8), tj. za wynalazek 300.000 zł, za wzór użytkowy lub udoskonalenie techniczne 150.000 zł i za usprawnienie 75.000 zł.

§ 19. Wynagrodzenie za wynalazki, wzory użytkowe i udoskonalenia techniczne — z zastrzeżeniem przewidzianym w art. 9 ust. 3 dekretu — wypłaca się niezależnie od stanowiska zajmowanego przez twórcę w zakładzie pracy.

§ 20. 1. Pracownikom zajmującym kierownicze stanowiska i pracownikom koncepcyjnym, np. dyrektorom, naczelnym inżynierom, głównym technologom, głównym metalurgom, głównym specjalistom, głównym mechanikom, głównym energetykom, technologom, kierownikom wydziałów (działów) zarządu i wydziałów (oddziałów) produkcyjnych przedsiębiorstw i zakładów, nie przysługuje prawo do wynagrodzenia za dokonanie usprawnienia związanego bezpośrednio z zakresem ich pracy.

2. Właściwi ministrowie mogą określić szczegółowo stanowiska w zakładach pracy, zajmowane przez osoby, którym w myśl ust. 1 nie przysługuje prawo do wynagrodzenia.

3. Ministrowie przeznaczają corocznie z funduszu nagród pozostającego w ich dyspozycji odpowiednie kwoty na nagrody dla pracowników określonych w ust. 1 za ich szczególną inicjatywę i aktywny udział w usprawnieniach dotyczących pracy zakładów, w których są zatrudnieni.

R o z d z i a ł 3.

Obliczanie oszczędności uzyskanych w wyniku zastosowania pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonalień technicznych i usprawnień.

§ 21. 1. Oszczędność oblicza się biorąc za podstawę wykorzystanie projektu w okresie 12 miesięcy od chwili jego zastosowania.

2. W razie gdy projekt zaczęto stosować w ciągu roku, oszczędność oblicza się:

- 1) za okres do końca roku kalendarzowego na podstawie planu techniczno-przemysłowo-finansowego tego roku,
- 2) za pozostały okres brakujący do 12 miesięcy — na podstawie planu techniczno-przemysłowo-finansowego na rok następny, a jeżeli plan taki nie jest znany — na podstawie planu bieżącego roku.

3. W gałęziach gospodarki narodowej o charakterze sezonowym oszczędność oblicza się za okres sezonu.

§ 22. 1. W razie wykorzystania projektu przez okres krótszy niż 12 miesięcy oszczędność oblicza się biorąc za podstawę okres faktycznego wykorzystania projektu.

2. Oszczędność uzyskaną z wykorzystania projektu dotyczącego jednorazowych zamówień oblicza się biorąc za podstawę zamówienie, a w razie gdy projekt wykorzystany jest przy wykonaniu części zamówienia — za podstawę obliczenia bierze się tę część zamówienia.

§ 23. Jeżeli realizacja projektu wymaga wstępnego okresu przygotowawczego, opanowania techniki produkcji (dodatkowego opracowania, zmiany rysunków itp.), obliczenia oszczędności dokonuje się od chwili rozpoczęcia normalnej produkcji z wykorzystaniem projektu.

§ 24. Jeżeli zastosowanie projektu przynosi oszczędność na jednym odcinku produkcji, zwiększając równocześnie koszty na innych odcinkach, wówczas to zwiększenie kosztów powinno być potrącone przy obliczaniu oszczędności.

§ 25. Kosztów związanych z opracowaniem projektów, jak wykonanie rysunków, modeli, prototypów doświadczalnych itp., nie potrąca się przy obliczaniu oszczędności.

§ 26. W odniesieniu do projektów, których zastosowanie obniża koszty własnej produkcji, obliczenie oszczędności odbywa się przez porównanie zaplanowanej kalkulacji kosztów własnych produkcji przed zastosowaniem projektu z kalkulacją wynikową kosztów własnych produkcji sporządzoną z uwzględnieniem zastosowania projektu. Nową kalkulację sporządza się przy tym według tych samych cen, ale z uwzględnieniem nowych norm technicznych wprowadzonych na skutek zastosowania projektu.

§ 27. Jeżeli projekt dotyczy poszczególnego wyrobu, zespołu lub ich części, obliczenia oszczędności dokonuje się na podstawie kalkulacji sporządzonych dla tego wyrobu, zespołu lub ich części.

§ 28. 1. Jeżeli przyjęty do wykorzystania projekt zmienia normy techniczne i kalkulacyjne, jednostka, w której projekt został przyjęty do wykorzystania, jest obowiązana wprowadzić nowe normy techniczne i kalkulacyjne równocześnie z przystąpieniem do zastosowania projektu.

2. W stosunku do twórcy projektu poprzednie normy utrzymuje się na okres 6 miesięcy licząc od pierwszego dnia zastosowania jego projektu.

§ 29. W odniesieniu do projektów dotyczących całkowitego zwiększenia produkcji, jak np. wprowadzających zwiększenie współczynnika użyteczności sprzętu, zwiększenie cosinusa φ , zmiany kolejności i sposobu remontu urządzeń itp., obliczenie rocznej oszczędności następuje przez porównanie zatwierdzonego rocznego planu kosztów produkcji z rocznym wykonaniem tego planu, sporządzonym przy uwzględnieniu zastosowania projektu.

§ 30. W odniesieniu do projektów obniżających lub usuwających braki produkcji roczną oszczędność stanowi różnica wartości wybrakowanych wyrobów przed zastosowaniem i po zastosowaniu projektu. Wartość wybrakowanych wyrobów określa się na podstawie danych o stratach spowodowanych przez braki za ostatnie 6 miesięcy poprzedzające zastosowanie projektu, przy czym bierze się pod uwagę tylko braki powstałe z tych przyczyn, które usuwa projekt.

§ 31. Właściwi ministrowie wydają w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów szczegółowe przepisy ustalające sposób obliczania oszczędności wynikających z zastosowania projektów dla poszczególnych gałęzi przemysłu lub innych działów gospodarki narodowej.

R o z d z i a ł 4.

Zatwierdzanie i wypłata wynagrodzenia.

§ 32. 1. Wysokość wynagrodzenia za pracowniczy wynalazek, wzór użytkowy, udoskonalenie techniczne i usprawnienie ustala, w trybie określonym w przepisach o organizacji wynalazczości pracowniczej, kierownik zakładu pracy. Decyzja kierownika zakładu pracy podlega zatwierdzeniu:

- 1) przez dyrektora centralnego zarządu — jeżeli wynagrodzenie wynosi od 10.000 zł do 50.000 zł, a przy wynagrodzeniach obliczonych według § 12 — od 5.000 zł do 10.000 zł;
- 2) przez ministra — jeżeli wynagrodzenie przewyższa kwotę 50.000 zł, a przy wynagrodzeniach obliczonych według § 12 — kwotę 10.000 zł.

2. Tryb zatwierdzania, przewidziany w ust. 1, stosuje się odpowiednio w przypadkach wypłaty wynagrodzenia w następnych czterech latach wykorzystywania wynalazku.

3. Właściwi ministrowie mogą obniżyć wysokość kwot wynagrodzenia podlegających zatwierdzeniu przez dyrektora centralnego zarządu, określonych w ust. 1 pkt 1.

§ 33. Wypłaty wynagrodzenia twórcom pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonalen technicznych i usprawnień dokonuje się po zatwierdzeniu wynagrodzenia (§ 32) w następujących terminach:

- 1) wynagrodzenie do 3.000 zł, a w stosunku do wynagrodzenia brygad racjonalizatorskich — do 10.000 zł, wypłaca się twórcom lub twórcom w ciągu miesiąca od dnia zastosowania projektu lub od dnia zatwierdzenia planu wykorzystania projektu;
- 2) wynagrodzenie przewyższające kwotę 3.000 zł, a w stosunku do wynagrodzenia brygad racjonalizatorskich — kwotę 10.000 zł, wypłaca się twórcom lub twórcom w wysokości 50%, lecz nie mniej niż 3.000 zł, w stosunku zaś do wynagrodzenia brygad racjonalizatorskich nie mniej niż 10.000 zł — w ciągu miesiąca od dnia zastosowania projektu lub od dnia zatwierdzenia planu wykorzystania projektu, pozostałą część wynagrodzenia wypłaca się po ponownym obliczeniu oszczędności rzeczywiście uzyskanych z zastosowania projektu, nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od daty zakończenia pierwszego roku wykorzystania projektu;
- 3) wynagrodzenie za pierwszy rok wykorzystania wynalazku wypłaca się według zasad określonych w pkt 2, a za następne cztery lata — w ciągu dwóch miesięcy od daty zakończenia każdego roku wykorzystania projektu;
- 4) w razie jednorazowego zastosowania projektu lub stosowania go w okresie krótszym od jednego roku wypłata wynagrodzenia następuje według zasad określonych w pkt 1 oraz 2, z tym że końcowa wypłata powinna nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca od daty zakończenia stosowania projektu;
- 5) wynagrodzenie za projekty, o których mowa w § 12, należy wypłacać w wysokości i terminach określonych w pkt 1, 2, 3 i 4, z tym że podstawą do wypłacenia reszty wynagrodzenia, o której mowa w pkt 2 oraz 4, stanowi pisemne stwierdzenie przez właściwą komórkę organizacyjną, że projekt jest stosowany;
- 6) wynagrodzenie przewidziane w § 15 ust. 1 wypłaca się w całości równocześnie z pierwszą wypłatą wynagrodzenia.

§ 34. 1. Wypłaty wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, wzory użytkowe, udoskonalenia techniczne i usprawnienia dokonuje zakład pracy, w którym projekt został przyjęty do wykorzystania.

2. Właściwy minister może zarządzić wypłatę wynagrodzenia przez inną podległą mu jednostkę organizacyjną.

§ 35. 1. Jeżeli w zakładzie pracy wykonującym zamówienie zgłoszony został projekt dotyczący wykonywanego zamówienia i przynoszący korzyści zamawiającemu, przyjęcie projektu do wykorzystania następuje w porozumieniu z zamawiającym, który obowiązany jest zwrócić temu zakładowi kwoty wypłacone twórcy projektu tytułem wynagrodzenia oraz wszelkie inne wydatki poniesione w związku z realizacją projektu. Podstawą do ustalenia wysokości wynagrodzenia jest oszczędność lub inne korzyści, obliczone lub wskazane przez zakład pracy i potwierdzone przez zamawiającego.

2. Jeżeli produkt, którego dotyczy przyjęty do wykorzystania projekt, jest wytwarzany w jednym zakładzie (zakład produkcyjny), a stosowany w innym zakładzie lub zakładach (zakłady użytkujące), wynagrodzenie za dokonanie projektu

ustala i wypłaca zakład pracy, w którym produkt jest wytwarzany.

§ 36. Urząd Patentowy może z własnej inicjatywy albo na wniosek zakładu pracy lub organu nadrzędnego nad zakładem pracy orzec pozbawienie tytułu i praw racjonalizatora oraz unieważnienie świadectwa autorskiego o dokonaniu wynalazku, wzoru użytkowego lub udoskonalenia technicznego albo zaświadczenia o dokonaniu usprawnienia, jeżeli wyjdą na jaw okoliczności wskazujące, że pracownik uzyskał bezpodstawnie tytuł i prawa racjonalizatora

§ 37. Kwoty wypłacone tytułem wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, wzory użytkowe, udoskonalenia techniczne i usprawnienia nie podlegają zwrotowi, chyba że pracownik uzyskując wynagrodzenie działał w złej wierze albo dopuścił się czynu karalnego.

R o z d z i a ł 5.

Premiowanie za współudział w realizacji i rozpowszechnianiu projektów.

§ 38. Pracownicy i kierownicy zakładów pracy, w których projekt został zastosowany, mogą być premiiowani z sum przeznaczonych na finansowanie wynalazczości pracowniczej za pilną pracę nad przyspieszeniem wprowadzenia projektu w życie.

§ 39. 1. Premiowanie odbywa się raz na kwartał z dołu, oddzielnie za każdy projekt wprowadzony w życie.

2. Podziału sumy premii pomiędzy pracowników dokonuje kierownik zakładu pracy w zależności od wkładu pracy, inicjatywy i energii wykazanej przez pracowników przy realizacji projektu. Kierownikowi zakładu pracy premię przyznaje dyrektor centralnego zarządu.

§ 40. 1. Sumy przeznaczone na premiowanie nie mogą przekraczać 25% kwoty wynagrodzenia przypadającego twórcy projektu; sum tych nie potrąca się z wynagrodzenia twórcy.

2. Wysokość premii przyznanej jednemu pracownikowi za okres jednego kwartału nie może przekraczać jego dwumiesięcznego zarobku.

R o z d z i a ł 6.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 41. Minister Obrony Narodowej i Minister Spraw Wewnętrznych wydadzą, każdy w swoim zakresie działania, w uzgodnieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przepisy mające na celu dostosowanie postanowień niniejszej uchwały do struktury organizacyjnej jednostek i zakładów pracy podległych wymienionym ministrom.

§ 42. Przepisy niniejszej uchwały mają zastosowanie we wszystkich sprawach w zakresie unormowanym tą uchwałą, wszczętych na podstawie dotychczasowych przepisów, w których wynagrodzenie twórcy nie zostało wypłacone do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały.

§ 43. 1. Traci moc uchwała nr 291 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskonalen technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-36, poz. 446).

2. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w § 31 zachowują moc przepisy dotychczasowe, o ile nie są sprzeczne z niniejszą uchwałą.

§ 44. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

TABELA DO OBLICZANIA WYNAGRODZENIA ZA PRACOW
WZORY UŻYTKOWE

Suma oszczędności w zł			Wysokość wynagrodzenia (w procentach)				
			za wynalazek				za udoskonalenie
			w pierwszym zakładzie pracy		w następnym zakładzie pracy		w pierwszym za
od	—	do	w % i w zł	wysokość wynagrodzenia	w % i w zł	wysokość wynagrodzenia	w % i w zł
		500	50% + 70	naj- mniej — naj- więcej 320	15% + 21	naj- mniej — naj- więcej 96	26% + 50
500	—	1.000	36% + 140	320 — 500	10,8% + 42	96 — 150	20% + 80
1.000	—	2.000	30% + 200	500 — 800	9% + 60	150 — 240	17% + 110
2.000	—	5.000	23% + 340	800 — 1.490	6,9% + 102	240 — 447	12,5% + 200
5.000	—	10.000	16% + 690	1.490 — 2.290	4,8% + 207	447 — 687	9,5% + 350
10.000	—	20.000	14% + 890	2.290 — 3.690	4,2% + 267	687 — 1.107	7% + 600
20.000	—	50.000	10,7% + 1.550	3.690 — 6.900	3,21% + 465	1.107 — 2.070	5,5% + 900
50.000	—	100.000	8% + 2.800	6.900 — 10.800	2,4% + 840	2.070 — 3.240	4,1% + 1.600
100.000	—	200.000	6,4% + 4.400	10.800 — 17.200	1,92% + 1.320	3.240 — 5.160	3,5% + 2.200
200.000	—	500.000	5% + 7.200	17.200 — 32.200	1,5% + 2.160	5.160 — 9.660	2,6% + 4.000
500.000	—	1.000.000	4% + 12.200	32.200 — 52.200	1,2% + 3.660	9.660 — 15.660	2% + 7.000
1.000.000	—	2.000.000	3% + 22.200	52.200 — 82.200	0,9% + 6.600	15.660 — 24.660	1,5% + 11.000
2.000.000	—	5.000.000	2,5% + 32.000	82.200 — 157.000	0,75% + 9.600	24.660 — 47.100	1,5% + 19.000
5.000.000	—	10.000.000	1,8% + 67.200	157.000 — 247.200	0,54% + 20.160	47.100 — 74.160	1% + 29.000
ponad 10.000.000			1,5% + 97.200	247.200 —	0,45% + 29.160	74.160 —	0,7% + 59.000
ale nie więcej niż 300.000 zł (łącznie)							ale nie więcej

Załącznik do uchwały nr 911 Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1955 r. (poz. 1597).

NICZE WYNAŁAZKI, UDOSKONALENIA TECHNICZNE
I USPRAWNIAENIA

kładzie pracy		od oszczędności i w złotych)				za usprawnienie			
		techniczne i za wzór użytkowy		w następnym zakładzie pracy		w pierwszym zakładzie pracy		w następnym zakładzie pracy	
wysokość wynagrodzenia		w % i w zł		wysokość wynagrodzenia		w % i w zł		wysokość wynagrodzenia	
naj- mniej	naj- więcej			naj- mniej	naj- więcej	naj- mniej	naj- więcej	naj- mniej	naj- więcej
—	180	7,8%	+ 15	—	54	16%	+ 30	—	110
180	280	6%	+ 24	54	84	12%	+ 50	110	170
280	450	5,1%	+ 33	84	135	10%	+ 70	170	270
450	825	3,75%	+ 60	135	247,5	7%	+ 130	270	480
825	1.300	2,85%	+ 105	247,5	390	5,2%	+ 220	480	740
1.300	2.000	2,1%	+ 180	390	600	4,2%	+ 320	740	1.160
2.000	3.650	1,65%	+ 270	600	1.095	2,8%	+ 600	1.160	2.000
3.650	5.700	1,23%	+ 480	1.095	1.710	2,2%	+ 900	2.000	3.100
5.700	9.200	1,05%	+ 660	1.710	2.760	1,7%	+ 1.400	3.100	4.800
9.200	17.000	0,78%	+ 1.200	2.760	5.100	1,4%	+ 2.000	4.800	9.000
17.000	27.000	0,6%	+ 2.100	5.100	8.100	1%	+ 4.000	9.000	14.000
27.000	41.000	0,45%	+ 3.300	8.100	12.300	0,8%	+ 6.000	14.000	22.000
41.000	94.000	0,45%	+ 5.700	12.300	28.200	0,6%	+ 10.000	22.000	40.000
94.000	129.000	0,3%	+ 8.700	28.200	38.700	0,45%	+ 17.500	40.000	62.500
129.000	—	0,21%	+ 17.700	38.700	—	0,4%	+ 22.500	62.500	—

niż 150.000 zł (łącznie)

ale nie więcej niż 75.000 zł (łącznie)